

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 166.

Ellevte Session.

53de Møde.

Lørdagen den 1ste Marts Kl. 1.

(Forsæt.)

Utsættelse (forsæt): Forholdet er allsaa i denne Henseende ikke saa meget værre paa Vist, end det er her paa det folke- rige og forholdsvis taalelig velhavende Sjæl- land (Nær: Hvorledes er Forholdet i Jyl- land?). Ja, i Jylland er der vist mange Ste- der, hvor Folk have lige saa langt til Kirke som paa Vist, og naar vi i det Hele taget skulle gaae frem efter den Methode, der her er fore- slaaget, saa kunde vi komme til at ansætte en Sjølesørger for 6—8 Mennesker; thi det er jo ingenlunde det overveiende Antal Folk paa Vist, som have to Mil at gaae til Kirken; i Gjennemsnit have de $1\frac{1}{2}$ Mil, og der er Mange, som kun have 1 Mil. Jeg troer, at den ærede Minister vilde tjene saavel Bestyrel- sen som Sagen selv bedst ved i dette Øieblik at fraraade det foreliggende Forslag, og efter at have taget Sagen under moden Overveielse atter bringe den frem i en saadan Skikkelse, at baade han og vi kunde være sikker paa, at den ikke vilde vække noget Anstød. De Penge, der her ere bevilgede, kunne jo ikke bruges til An- det end til at ansætte en Præst og en Skole- lærer — om det skal være i een eller i to Per- soner, skal jeg ikke kunne sige — men det var jo dog maaskee muligt, at man med de samme Penge baade kunde naae dette Maal og tillige bestribe de Udgifter, der skulde gøres ved at

forandre Skolen. Der maa vistnok findes Folk, der have en saa stor Trang til at udbrede danst Christendom, at de gjerne for 700 Rd. om Aaret vilde tilbringe flere af deres Aar i denne Menighed. Vi have jo desuden Candidater, der gaae til Grønland; Betingelserne for dem ere lidt bedre, men ikke meget, saa at de vist- nok hellere gaae til Vist end til Grønland. Der behøves jo dog ikke en laudabilist til at be- tjene denne lille Menighed, det er tilstrækkelig, naar det blot er en honorabel Mand, selv om han har en ringere Charakter. Denne Sag foreligger kort sagt, det troer jeg Enhver maa beskende, som et Hastværksarbejde, uden at man rigtig veed, hvortil den fører, og med hvilken Berettigelse den skal træde i Kraft; jeg troer ikke, at der til Trods for den lange Tid, der er anvendt til Brevvevling, er bleven anstillet en moden Overveielse fra nogen af Siderne. Man maa ikke tage den ærede Rigsdagsmand, der talte for denne Sag, ilde op, at han saaledes localiserer sine Ideer, men vi maae være forsigtige med at følge ham. Han er meget til- bøjelig til at indrette Sagerne efter sit eget Skjøn og derpaa forlange Penge til dem, men det er Noget, vi i Almindelighed maae gjøre Modstand imod. Dersom Enhver med samme Nidkærhed for sine Omgivelser og for det Omraade, hvor han er nærmest tilstede, som han her, vilde opstille lignende Fordringer, saa vilde der komme mange saadanne, og vi vilde tilsidst ikke godt kunne isyldestgjøre dem. Jeg forstaaer meget godt, at dette Forslag er blevet bragt frem, men jeg forstaaer ikke nær saa godt, at det bliver fastholdt.